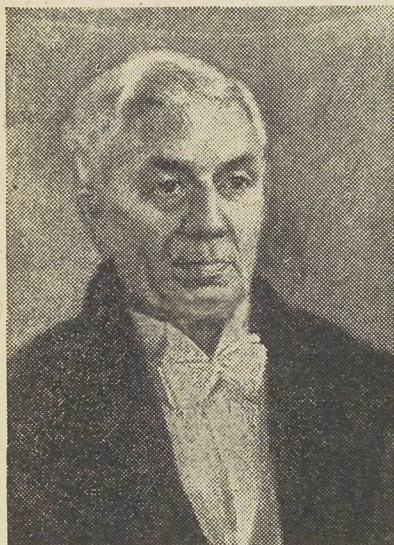

Vijfentwintig jaar Hoogleraar

Het was 24 maart vijfentwintig jaar geleden, dat Prof. Dr. A. Sizoo als hoogleraar aan de Vrije Universiteit verbonden werd. Ter gelegenheid

van deze herdenking is hij in de kring der Universiteit, ik zou haast zeggen op de gebruikelijke wijze, gehuldigd.

Op zaterdag 22 maart werd hem door collega's, vrienden, oud-leerlingen en leerlingen een welgelijkend geschilderd portret aangeboden, welke aanbieder vergezeld ging van enkele hartelijke toespraken.

Het ligt niet op mijn weg van de bedoelde samenkomst, welke trouwens een intiem karakter droeg, een verslag te leveren. Ook is het niet mijn bedoeling hier met eigen woorden te herhalen wat daar door anderen op voortreffelijke wijze tot uiting werd gebracht. Wanneer ik daartoe zou besluiten, zou toch niet mogen ontbreken de uit het hart voortkomende toespraak, welke Professor Sizoo bij wijze van dankwoord heeft gehouden. En over een weergave van deze toespraak beschik ik helaas in geen andere vorm dan in die van mijn eigen herinnering.

Toch mag het bedoelde feit zelf in

ons blad niet verzwegen blijven. Daarvoor neemt de jubilerende hoogleraar aan onze Academie een te belangrijke plaats in en heeft zijn naam — wat hier wellicht nog meer betekent — bij ons volk een te goede klank. Algemeen kent men, ook in brede kringen buiten degenen onder wie ons blad zijn lezers vindt, hem als de uitnemende kenner van Augustinus en diens geschriften, vooral ook als de zorgvuldige vertaler van de „Belijdenissen” van deze kerk-vader alsmede van de „Institutie” van de reformator Calvijn. Deze vertalingen hebben reeds in verscheidene drukken het licht mogen zien en worden dus veelvuldig gebruikt. Welke geestelijke vrucht professor Sizoo daarmee aan velen heeft bezorgd, laat zich moeilijk in cijfers uitdrukken. Hij heeft er een onwaardeerbare dienst mede bewezen, waarvoor hij op de erkentelijkheid van velen mag staat maken, een erkentelijkheid die leeft in de harten en waarvan ik mij hier de tolk wil maken.

D.N.

Directie van het V.U.-ziekenhuis

Dr. F. H. A. Kothe kennen wij al als geneesheer-directeur van het V.U.-ziekenhuis, waarvan de bouw op het terrein aan de Amstelveenseweg in Amsterdam-Zuid gestaag vordert. Inmiddels hebben twee nieuwe benoemingen plaats gevonden: zuster N. Verburg werd adjunct-directrice en de heer J. D. Kuypers, econ. drs., krijgt de functie van adjunct-directeur-econoom.

Misschien zijn er, die deze benoemingen wat voorbarig achten en denken dat de ziekenhuis-directie met de armen over elkaar kan zitten totdat het ziekenhuiscomplex in gebruik

genomen kan worden in het laatst van 1961 of het begin van 1962. Niets is minder waar.

Deze staf houdt elke fase van de bouw van het Ziekenhuis bij en moet dat ook doen — en dan gaat het niet in het vage om wat grote lijnen, maar vooral ook om de technische detaillering voor de inrichting van een modern ziekenhuis. „Tot en met de plaats van spoelbakjes en dergelijke toe”, zegt Dr. Kothe, want ook op zulke punten, die op 't eerste gezicht ons erg ondergeschikt voorkomen, spelen verlangens en eisen van de medische wetenschap en de medicus al mee.

Verder spreekt het eigenlijk vanzelf, dat de V.U. niet pas tegen de tijd dat het ziekenhuis geopend wordt, een advertentie kan plaatsen, waarin personeel wordt gevraagd: nu reeds moeten de personeelsorganisatie en personeelsvoorziening voorbereid worden. Ook vraagt het programma voor de aankoop van de inventaris al aandacht.

Dit alles brengt voor de ziekenhuisdirectie een voortdurend overleg en contact mee met de faculteit, de bouwstaf en de specialisten: opdat alles zo verantwoord, ook economisch verantwoord, gebeurt en gereed komt.